

РЕШЕНИЕ

№ 2651

гр. София, 19.04.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 8 състав, в
публично заседание на 27.03.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Деница Митрова

при участието на секретаря Милена Чунчева, като разгледа дело номер **1398** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 13, ал. 9 от Закона за енергетиката (ЗЕ) във връзка с чл.145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).
Образувано е по повод на жалба с вх. № 5273 от 08.02.2024 г. по описа на Административен съд – София град (АССГ) и вх. № Е-11ИН-00-586 от 16.01.2024 г. по описа на Комисия за енергийно и водно регулиране (КЕВР), подадена от „Електроразпределение Юг“ ЕАД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление [населено място], [улица], представлявано от З. О. Б. и С. З. В., заедно като двама от членовете на Съвета на директорите, чрез юрк. И. М. срещу Решение № Ж – 1100 от 19.12.2023 г. на КЕВР, с което жалбоподателят е задължен 1. В едномесечен срок след получаване на решението да извърши необходимите технически мероприятия за своя сметка, като измести средството за търговско измерване в електромерно табло, монтирано до или на границата на имота на К. К. Л. и възстанови електрозахранването за обект, с адрес: [населено място], УПИ – Х., кв. 1, с клиентски № [ЕГН] и ИТН 2218588 и 2. В едномесечен срок след приключване на дейностите по т.1 да предостави на Комисията доказателства за изпълнението им.
С жалбата се иска съдът да отмени административния акт като неправилен поради съществени нарушения на административнипроизводствените правила и противоречие с материалния закон, както и че административният орган не е събрал и изследвал всички факти и обстоятелства. Излагат се доводи, че обжалваното решение не е мотивирано. Инвокират се съображения, че жалбоподателят няма задължения да измести електромерното табло до или на границата на имота, тъй като същият е

присъединен към електроразпределителната мрежа и съответно за първи път е поставено електромерно табло и средство за измерване преди влизане в сила на действащия към момента чл. 120, ал.1 от ЗЕ. Твърди се, че в периода, в който е било монтирано електромерното табло на клиента, собственици на електромера и на таблото са били потребителите и те са монтирали ел. таблата и електромерите, което обяснявало и липсата на изискване същите да се поставят на границата на имота на клиента. В хода на съдебно производство оспорващият редовно призован, не се явява и не се представляват. По делото е постъпила молба от юрк. В., с която поддържа жалбата, предлага да се уважи и претендира разноски.

Ответникът – Комисия за енергийно и водно регулиране, редовно призован, се представлява от юрк. Н., който оспорва жалбата и предлага да се отхвърли като неоснователна и недоказана. Предлага да се потвърди решението на КЕВР като правилно и законосъобразно. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Заинтересованата страна – К. К. Л., редовно призована, не се явява, представлява се от адв. Д., който оспорва жалбата, предлага да не се уважава. Претендира адвокатско възнаграждение и депозира писмено становище.

Съдът, след преценка на събраните по делото доказателства, намира за установено следното от фактическа страна:

От данните по делото се установява, че на 09.10.2023 г. К. Л. е подала жалба до КЕВР, с която е сигнализираща Комисията, че „Електроразпределение Юг“ ЕАД неотстранява повреда и местоположението на средство за търговско измерване (СТИ) за обект с адрес [населено място], УПИ – Х., кв. 1, с клиентски № [ЕГН] и ИТН 2218588. В жалбата заинтересованата страна е посочила, че захранването на обекта ѝ е било прекъснато в края на 2022 г., след авария на захранващия кабел, преминаващ по тротоара, причинена от неизвестен извършител. Оказало се че кабелът от електромерното табло до имота е положен от бившия собственик на имота и същият се води „частен“, независимо че преминава по тротоара до границата на УПИ – XI, кв. 1.

Поради местонахождението му на тротоара, където преминават и други комуникации, включително и кабели на ЕР ЮГ, кабелът е бил нараняван и изместването му е крайно наложително. Поради това обстоятелство заинтересованата страна е подала до жалбоподателя заявление на 17.12.2022 г. и на 16.01.2022 г. за изместване на електромерното табло до границите на имота ѝ. Служители на ЕР Юг са извършили проверка на място и са установили аварийен кабел, който не е част от мрежата на ЕР Юг и се намира след границата на собственост (изходящите клеми в електромерното табло). Жалбоподателят е уточнил и разяснил, че съгласно Общите условия на договорите за електроразпределителната мрежа и пренос на електрическа енергия през електроразпределителната мрежа, дружеството поддържа електрическа инсталация до границата на мерене. Инсталацията след границата на мерене е частна собственост и поддръжката ѝ е задължение и отговорност на клиента. На подадените заявления е отговорено на 05.01.2023 г. и на 23.01.2023 г. са е обяснено на камелия Л. какви последващи действия трябва да предприеме.

На 31.01.2023 г. заинтересованата страна е изпратила заявление за извършване на изчисления. На 01.03.2023 г. оспорващият е изпратил писмо до К. Л., с което е информирана за изготвената количествено – стойностна сметка за изместването на таблото, на стойност от 1 234, 45 лв. без ДДС, която следва да бъде одобрена и от нея, но без да е приложена самата сметка. По тази причина заинтересованата страна е

изисквала няколко пъти да се запознае с подробната разбивка на количествено – стойностната сметка, тъй като в публичния ценоразпис на ЕР Юг за описаната ремонтна услуга цената възлиза на 450,00 лв.

Жалбата е подадена в КЕВР, поради което Комисията на основание чл. 142 и от Наредба № 3 от 21.03.2013 г. за лицензиране на дейностите в енергетиката (Наредба № 3) е изпратена на „Електроразпределение Юг“ ЕАД за извършване на проверка. На 19.10.2023 г. дружеството е изпратило становище по жалбата. В него след безспорната хронология е посочено, че оспорващия е информирал К. Л., относно начина на изчисление на цената за извършване на услугата – стойността е определена на база действителни цени на услуги и доставки по сключени договори за доставка на материали и изпълнение на строителни и електромонтажни дейности. Допълнително било обяснено на потребителя, че в случай че не е съгласна с количествено – стойностната сметка, изготвена от дружеството, може да осъществи изместването на електромерното табло, съгласно разпоредбите на чл. 73 от Закона за устройство на територията (ЗУТ). Изменението на положението или устройството на изградени улични подземни и надземни мрежи и съоръжения се извършва за сметка на възложителя на новото строителство, след одобряване на необходимите проекти.

КЕВР се произнася с Решение № Ж – 1100 от 19.12.2023 г., с което е приема жалбата за основателна и дава указания на ЕР Юг, позовавайки се на чл. 120 от ЗЕ и чл. 29, ал.1 и 5 от Наредба № 6 от 24.02.2014 г. за присъединяване на производители и клиенти на електрическа енергия към преносната или към разпределителните мрежи (Наредба № 6).

По делото като писмени доказателства са приети представените с жалбата, административната преписка и допълнително ангажираните от страните писмени документи.

При така установената фактическа обстановка, съдът формира следните правни изводи:

Жалбата е подадена в срока по чл. 149 от АПК, от процесуално легитимирани лица, която обуславя нейната допустимост.

Разгледана по същество е ОСНОВАТЕЛНА.

Съгласно чл. 76 от ЗЕ Комисията контролира съответствието на извършваните лицензионни дейности с условията на издадените лицензии, като извършва превантивен, текущ и последващ контрол. По силата на ал. 4, т. 2 от посочената разпоредба КЕВР контролира съответствието на изпълнението на лицензионната дейност с условията на лицензията, включително изпълнението на задълженията за предоставяне на достъп до мрежите, както и правилното прилагане на условията за предоставяне на достъп. С оглед на това и предвид разпоредбата на чл. 22, ал.1, т.1 от ЗЕ, според която КЕВР разглежда жалби на ползватели на мрежи и съоръжения срещу оператори на преносни и разпределителни мрежи, съдът намира, че решението е издадено от компетентен орган. Решението е взето от Комисията в състав "Енергетика" с два гласа "за", от които един е на член на Комисията със стаж в енергетиката. Решението е издадено в изискуемата писмена форма, като не се констатират съществени нарушения на административнопроизводствените правила, водещи до нищожност на същото или представляващи самостоятелни основания за отмяна на решението като незаконосъобразно.

Липсва спор по делото, а и от приложените доказателства е видно, че заинтересованата страна е абонат на ЕР Юг и е подал заявление, с което е поискала

дружеството да започне процедурата по възстановяване на електрозахранване на имота.

По силата на чл. 76 от ЗЕ, Комисията контролира съответствието на извършваните лицензионни дейности с условията на издадените лицензи, като извършва превантивен, текущ и последващ контрол. Съгласно ал. 4. т. 2 от посочената разпоредба КЕВР контролира съответствието на изпълнението на лицензионната дейност с условията на лицензията, включително изпълнението на задълженията за предоставяне на достъп до мрежите, както и правилното прилагане на условията за предоставяне на достъп.

Макар спорът да е започнал от неправомерното прекъсване на електроснабдяването на имота на К. Л., то същият се е развил в посока за чия сметка следва да се случи това и ако разходите трябва да се поемат от заинтересованата страна – как са калкулирани и какво включва предложената й сума от жалбоподателя. Оплакването е свързано с това, че местоположението на електромерното табло и СТИ за обекта не отговаря на изискването на чл. 120, ал.1 от ЗЕ, тъй като СТИ трябва да е монтирано до или на границата на имота на клиента в електромерно табло, а в случая то се намирало в имота на заинтересованата страна. Безспорно е по делото, че оспорващият не отрича, че е поискал заплащане на преместването на електромерното табло, но не е и че е отказал преместването. Това обстоятелство се потвърждава от всички приложени по делото доказателства, че сезиращото административният орган искане и последващата кореспонденция между жалбоподателят и К. Л., са относно преместване на електрическите съоръжения, т. е на СТИ.

Съгласно чл. 120, ал.1 от ЗЕ, електрическата енергия, доставена на крайни клиенти, се измерва със средства за търговско измерване - собственост на оператора на електропреносната мрежа, оператора на съответната електроразпределителна или затворена електроразпределителна мрежа, разположени до или на границата на имота на клиента. Легална дефиниция на понятието „Средства за търговско измерване“ се съдържа в §1, т. 58 от ДР на ЗЕ – „технически средства за измерване, които имат метрологични характеристики и са предназначени да се използват за измерване самостоятелно или свързано с едно или повече технически средства и които се използват при продажбата на електрическа и топлинна енергия или природен газ“. Наредба № 6 от 24 февруари 2014 г. за присъединяване на производители и клиенти на електрическа енергия към преносната или към разпределителните електрически мрежи в чл. 29, ал. 1 разпорежда, че когато електрическата енергия се доставя на клиента от съоръжения на оператора на разпределителната мрежа на ниво ниско напрежение, границата на собственост е изходящите клеми на средствата за търговско измерване или изходящите клеми на разположените непосредствено след тях предпазители или прекъсвачи. Според ал. 5 на чл. 29, електромерните табла се монтират до или на границата на имота на клиента на място, определено от оператора на разпределителната мрежа. Правилно в този смисъл, с оспореното решение е прието, че за да бъде спазено правилото на чл. 29, ал. 5, във връзка с ал. 1 от Наредба № 6, СТИ за имота на заинтересованата страна трябва да бъде монтирано на имотната граница и то така, че кабелите след изходящите клеми да попадат в имотните граници на обекта.

Изискването на Наредба № 6, установено в чл. 29, ал. 5, за монтиране на електромерните табла до или на границата на имота на клиента, на място, определено от оператора, е императивно. В случая, СТИ за обект - имот находящ се в [населено

място], УПИ – X., кв. 1 се намира в имота на К. Л., който факт не се оспорва от електроразпределителното дружество. При тази нормативна уредба и предвид установеното, че СТИ е поставено през 1999 г., съдът намира, че от страна на жалбоподателя не са спазени нормативните изисквания на Наредба № 6, както и на ЗЕ.

Настоящият съдебен състав намира за неоснователни наведените от страна на жалбоподателя доводи, че нормата на чл. 120, ал.1 от ЗЕ е неприложима в настоящия случай, тъй като същата действа за напред и не може да преуреди заварените положения по вече присъединени обекти към електроразпределителната мрежа, поради което за ЕР ЮГ не е възникнало задължение да измести съществуващото и присъединено през 1999 г. електромерно табло до или на границата на имота на К. Л.. Мястото за присъединяване е изначално определено при действието на чл. 91 от Закона за енергетиката и енергийната ефективност (редакцията му обн. ДВ, бр. 64/1999 година). В него е предвидено сключването на писмени договори за присъединяване на обектите към разпределителната мрежа при условия, определени в наредба. Такава е действалата към онзи момент Наредба за присъединяване към преносната и разпределителната мрежа на производители и потребители, отменена едва през 2005 година. Съгласно чл. 27 от нея, електромерните табла се монтират на границата на имота. А самата граница на собственост между електрическите съоръжения на електроенергийното предприятие и на потребителя, се определя от начина на присъединяване и от вида на съоръженията в мястото на присъединяване. На разпределителното дружество е предоставено правото да избере точното място на монтажа на електромерните табла, стига същите да са до или на границата на имота. Законодателната логика и правила, съществуващи още от 1999 година, продължават и в следващите нормативни актове, регламентиращи правоотношенията по присъединяване. Пример в тази връзка е нормата на чл. 120 от действащия понастоящем ЗЕ. В ал. 1 от него е определено, че електрическата енергията, доставена на крайни клиенти, се измерва със СТИ, разположени до или на границата на имота на клиента. На свой ред в чл. 28, ал. 2 и 5 от издадената в изпълнение на закона Наредба № 6 от 2004 година и в двете ѝ редакции, съответно ДВ, бр. 74/2004 година и изменената в ДВ, бр. 25/2008 година, се изисква СТИ да са монтирани в самостоятелни табла, наричани електромерни табла, монтирани до или на границата на имота на потребителя на място, определено от разпределителното дружество. Именно тези правила не са спазени в конкретния случай.

С оглед на гореизложеното и доколкото нормата на чл. 120, ал.1 от ЗЕ действа към момента на сезирането на ЕР Юг от заинтересованата страна, К. Л., за преместване на СТИ, към този момент е възникнало задължението на жалбоподателя да изпълни лицензионните си задължения за преместване на СТИ. В този смисъл е и съдебната практика – Решение № 486 от 17.01.2023 г. по адм. дело № 6037/2022 г. на ВАС.

В допълнение следва да се посочи, че не е неоснователно възражението на ЕР Юг, изложено в жалбата, че КЕВР „хаотично“ изброява цитати от някои нормативни актове, тъй като посочените от ответника разпоредби са относимите и които правилно са приложени.

Съдът не споделя и доводите на жалбоподателя за приложението на чл. 73 от ЗУТ, която разпоредба касае случаи на нововъзникнали нужди при строителство, а не при такива като настоящия спор, в следствие на авария, при която е засегнат съществуващия кабел извън имота на засегнатия потребител, за които приложение

намира чл. 120 от ЗЕ.

С оглед изложеното, оспореното решение е законосъобразно, а подадената жалба следва да бъде отхвърлена като неоснователна.

При този изход на спора на ответника се дължи юрисконсултско възнаграждение на основание чл. 143, ал.3 от АПК, определено на основание чл. 78, ал. 8 от ГПК, във връзка с чл. 37от ЗПП, във връзка с чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ, в размер на 100 лв.

На основание чл. 143, ал. 4 от АПК, заинтересованата страна също има право на разноски, които в случая се претендират на основание чл. 38, ал. 2 от Закона за адвокатурата, поради което следва да се приложи чл. 8, ал.3 от Наредба № 1 от 09.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения и се присъди на адв. Ю. П. възнаграждение в размер на 1000,00 лв.

Така мотивиран и на основание чл. 172, ал.2 от АПК, административен съд С. -град, III отделение 8 - ми състав

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на „Електроразпределение Юг“ ЕАД, ЕИК[ЕИК] срещу Решение № Ж – 1100 от 19.12.2023 г. на Комисията за енергийно и водно регулиране.

ОСЪЖДА „Електроразпределение Юг“ ЕАД, ЕИК[ЕИК] да заплати на Комисията на енергийно и водно регулиране юрисконсултско възнаграждение в размер на 100,00 (сто) лева.

ОСЪЖДА „Електроразпределение Юг“ ЕАД, ЕИК[ЕИК] да заплати на адв. Ю. П. Д., Адвокатска колегия - М., личен № [ЕГН], адвокатско възнаграждение в размер на 1000,00 (хиляда) лева.

Решението може да бъде обжалвано с касационна жалба пред ВАС в 14-дневен срок от получаването му.

СЪДИЯ: